Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

338

se distribuie gratuit

editura Ro-Emaus 2026

Această revistă cuprinde Cuvântul lui Dumnezeu, transmis și auzit de cei stătători ai Mănăstirii Noul Ierusalim, Puricasa,

iunie - iulie 2026



Grafica revistei: Marian Zidaru

Cuvântul lui Dumnezeu

Cei ce nu au și nu lucrează smerenie tot timpul, nu au cu ce să-și lucreze veșnicia alături cu cei din cer de lângă Mine, căci zi după zi trebuie strânsă sus veșnicia fiecăruia, și împodobită ca în cer ca să iasă ea în întâmpinare pentru fiecare, dar iată, fiilor, celor de pe pământ le este prea greu să treacă din trup în duh și să-și zidească cu fiecare clipă veșnicia, odată cu trecerea lor prin cele vremelnice spre cele veșnice, dacă și le adună ca să le aibă, și pentru care să slujească mult mai mult decât trudesc pentru cele de trebuință trupului pe pământ. *pagina 12*

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Rusalii, a Sfinților Români

Coboară cerul pe pământ, coboară sfinții și îngerii și însoțesc venirea Mea în cuvânt de slavă și am loc pregătit cerește unde să-Mi fie scris cuvântul, și de unde să călătorească el de la margini la margini, o, și vă așez în calea Mea ca să deschideți cartea Mea cu voi și să-Mi așez în ea venirea, cuvântul venirii Mele acum, la sfârșit de timp, fiilor veghetori între voi și Mine ca să pot să vin să grăiesc de deasupra și să-Mi scrieți grăirea Mea de peste voi.

O, fiilor, nimeni n-a mai putut veni în chip întreg la Dumnezeu lângă acest izvor de cuvânt, nimeni ca și voi, și iată, Îmi port cu voi venirea. O, nimeni n-a mai voit ca și voi cu lepădare de sine întreagă și cu cruce purtată, nimeni n-a mai putut iubi și înțelege așa ca voi cum se vine la Dumnezeu și cum se stă apoi ca să însemne că a venit, că a venit în chip întreg să se dea lui Dumnezeu.

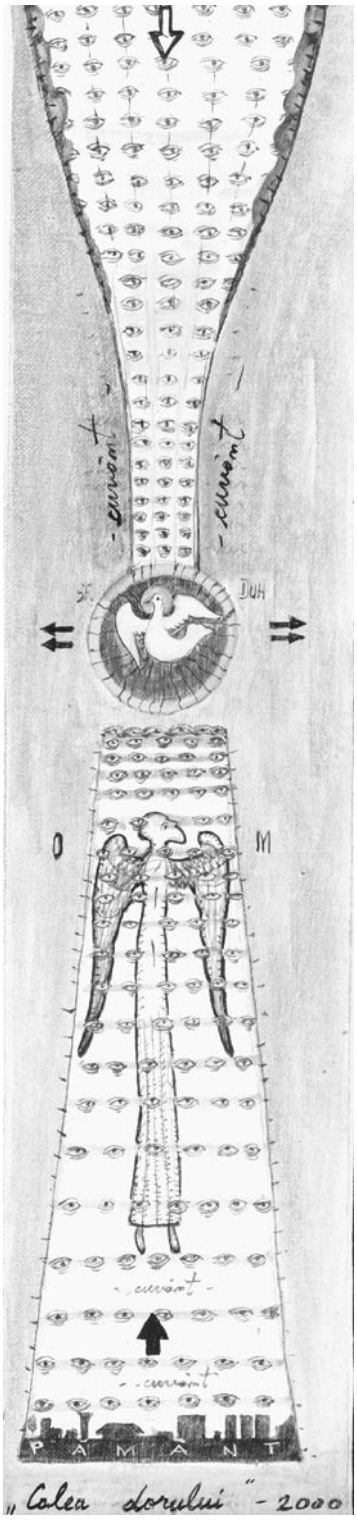
Când omul vine cu adevărat pentru calea lui cu Mine se dă Mie cu totul, nu se mai oprește pentru sine, nu-l mai privește pe el ce va fi cu el azi și mâine și poimâine, și tot timpul ce va face Dum-

nezeu cu el. Atunci Domnul îl pregătește pe unul ca acela prin multe probe, prin multe ispitiri și întâmplări, și i se dă apoi putere de iubire și de credință mai mari ca până atunci, și îl folosește Domnul pentru lucrările Sale pe cel ce se leapădă de sine pentru cele din cer, și se face el templu pentru Dumnezeu, și aceasta este grija lui cea mai mare și mereu așa.

Iată, puțină bucurie de felul acesta am cules în Mine și în cer lângă Tatăl în vremea aceasta de când cuvântul Meu curge din gura Mea peste pământ ca să-Mi pregătesc un popor ascultător și supus și ca să Mă arăt cu el înaintea necredincioșilor care Mi-au aflat venirea și n-au dat să afle cum vine Domnul și că adevărat vine și va veni.

A venit mult popor în vremea celor șaptezeci de ani de cuvânt din cer pe pământ. Unii doar au auzit și au trecut înainte, alții s-au oprit o vreme mai lungă sau mai puțină și au plecat de unde au venit, alții nu s-au supus frumos ca și voi ca să fie de folos, alții au căzut în păcatul cârtirii, al vorbirii de rău, al trufiei de la nelepădarea de sine, al nesupunerii pentru o viață duhovnicească frumoasă, o, și s-au dus de la Noi și s-au dus, fiilor, și au rămas cei ce M-au iubit, au rămas cei ce v-au iubit pe voi cu credincioșie, cu creștere și cu împlinirea cuvântului Meu învățător peste ei.

Iată, au plecat și cei ce v-au iubit, iar aceștia cât timp v-au prețuit pentru creșterea lor, pentru iubirea lor de Dumnezeu, au fost frumoși, au stat frumoși, au putut să se aleagă lângă voi pentru Mine și au fost cu putere prin iubirea lor de Dumnezeu și de voi, dar când au început să vă disprețuiască au venit încercări peste ei pentru credincioșia lor, pentru



probarea lor, o, și au pierdut harul și puterea cea pentru calea cu cerul pe pământ lângă voi și Ne-au părăsit zicându-și că vă părăsesc pe voi, dar ei au părăsit mersul lor cu Mine și cu credința lor în venirea Mea cuvânt pe pământ și s-au tras cu cei necredincioși care i-au probat pe ei până ce i-au doborât, până ce au greșit prin îndoială, prin dispreț asupra voastră, o, și așa au putut să nu mai fie ei și așa au fugit, fiilor.

Așadar, iată ce am de spus și de scris în cartea Mea cu voi pentru cei care au trecut prin această vreme și mers cu Dumnezeu sub cuvântul Meu de păstorire: Fiilor, fiilor, dintre toți aceștia despre care Eu, Domnul, pomenesc și grăiesc acum, dintre cei care M-au aflat și s-au apropiat și au trecut apoi mai departe cu mersul lor, fără să se așeze în duhul credinței și al ascultării, sau dintre cei care au stat o vreme mai puțină sau mai lungă și au fugit apoi, sau dintre cei care au rămas și sunt sau nu ascultători pentru mersul cel întreg al lor pe calea Mea cea de azi cu cuvântul peste pământ, iată, dintre cei care vor afla mila Mea și mântuirea lor, unii dintre aceștia se vor mântui prin ascultare și credincioșie și iubire până la capăt, iar alții prin iertarea lor, a neîmplinirilor lor, numai că iertarea va fi prin curățire, căci templul lui Dumnezeu trebuie să fie curat și curățat mereu, biserică a lui Iisus Hristos, și trebuie reparat dacă s-a șubrezit pentru statul Meu în el.

Iar cât privește pe alții care n-au rămas ai Mei nici prin

ascultare în toată vremea lor, nici prin iertare pentru curățire, o, aceia mai bine nu s-ar fi născut, căci ei au aflat și au știut apoi cuvântul venirii Mele și l-au dat la spate cu mintea lor, cu care au căutat și caută cu necredința cum că e minciună cuvântul Meu și își împart aceasta între ei cei care s-au dus spre necredință și s-au ales pentru păcat.

Acum, fiilor, pentru cei rămași pe cale pun în carte îndemn care să-l întărească fiecare peste el, căci vremea este cu rece pentru Domnul pe pământ, și e cu necredință care nu-i mai lasă omului timp spre întoarcere la viață mântuitoare, de vreme ce tot omul și-a pierdut mintea cea pentru viață vie în el, o, că e prea obișnuit cu păcatele de moarte și nu caută după îndrumător pe calea cea cu întunericul lumii, și e judecat omul de tot ce are viață vie între pământ și cer, dar cine să-i spună lui că pomii sunt plini de viață, de sevă dătătoare de viață și de sănătate pentru om și pentru credința lui?

Au copacii viață în ei, omule, au prin tot ce sunt și lucrează ei în slujba omului făcut de Dumnezeu, și au ființă pomii, au și cresc și rodesc și sunt de folos, și de aceea sunt. Toate au viață în ele și sunt ființe și se dăruiesc spre folos de obște, că iată, o legumă din grădină crește, e vie și împarte viață celor din jur care o mănâncă pe ea. Bobul de grâu sau orice sămânță, apa, iarba, fierul, lemnul, toate au viață și așteaptă să fie folosite și sunt dăruitoare de viață, de putere, de frumos, de bucurie, de sănătate. Dar tu, omule, ce ești, ce faci? Ce-I dai lui Dumnezeu dacă te deprinzi doar să faci păcat și să-l amesteci prin toate câte mai dai tu să faci fără niciun folos, că dacă nu-I ești de folos lui Dumnezeu, o, nu ești viu dacă n-ai în tine viață pentru Dumnezeu?

O, fiilor care sunteți lângă Mine pe calea Mea de venire ca să cuvintez peste voi și peste pământ, iată de ce se naște întrebarea: Cum să ne purtăm cu cei care au plecat din poporul cuvântului Meu, cum cu cei care au viclenit sau au cârtit sau au judecat în locul lui Dumnezeu pe semeni, sau au dorit viață cu păcat și s-au dus și s-au depărtat, sau au disprețuit sau au mărturisit strâmb ca să păteze numele semenilor lor, o, cum să facem, fiilor? Această întrebare rămâne pe masă cât nu se vede o hotărâre, o putere sfântă pe care să o aleagă cei rămași, ca nu cumva să fie ei loviți pe neașteptate de greșeli, și apoi să fie nevoie de iertarea lor, care vine prin curățire, prin spălare, fiilor.

E zi de pomenire a sfinților români în această zi, duminica a doua după Rusalii, iar Eu, Domnul, sunt cu ei deasupra pământului român, cu cerul Meu și al lor, cu cerul, fiilor, că Eu, Domnul, Mă port cu cerul, cu casa Mea de sus, o, și am multe locașuri să le cercetez mereu și să adaug mereu la răbdarea sfinților, care așteaptă ziua slavei Mele să vină văzut și să le dea și lor bucuria care se va împărți odată cu biruința celor din urmă precum este scris.

Am încă iarăși să vă amintesc că este de luat în seamă folosirea timpului, căci timpul se scurge și sunt încă multe de așezat în ființă și așteaptă acestea după voi, că numai pe voi vă avem, fiilor. Fiți mari și tot mai mari pentru vremea care vine și fiți harnici toți, ca să avem cu ce să dăm ființă mărgăritarelor care așteaptă la rând să primească ființă și îngeri și pecete cerească, fiilor.

O, nu vă îngrijorați! Cei cu inimă mare și cu dor în ea și cu dăruire, aceia pot și cu trupul, iar altfel trupul este neputincios, și nu se poate să fie neputincios templul lui Dumnezeu, și de aceea nu lăsați timpul să treacă, nu, fiilor, căci avem de așezat în el lucrările Domnului, toate câte așteaptă să se ivească la vedere, și așa se lucrează la sfârșit, cu trupul și cu duhul în nedespărțire, căci lucrăm ca în cer pe pământ, nu altfel, fiilor.

Binecuvintez acum lucrările cu care începeți iar și iar lucrul vostru cu Mine în cetatea cuvântului Meu din loc în loc, peste tot pe unde Eu, Domnul, voi însemna, iar voi veți da ființă celor așteptate să se ivească, și vom putea, fiilor, așa cum și până acum toate s-au putut cu putere și har de sus.

Pe pământ toți lucrează cu pământul și cu cei de pe pământ, iar voi lucrați cu cerul pe pământ, o, și poate Domnul cu cerul Său și cu voi, și sunt duhovnicești toate cele lucrate de Mine cu voi, și nu sunt pământești, fiilor. Așadar, pace vouă pentru lucrările Mele cu voi! Inimă mare în care să încapă Domnul cu cerul Său, aceasta este binecuvântarea în care vă așez pe voi acum, când iar începem lucrul pe mai departe pentru cele ce vor lua ființă la vedere în curând, și care acum sunt prin cuvânt și așteaptă să se arate.

Eu prin cuvânt lucrez mai întâi, și numai

apoi lucrez la vedere cuvântul Meu, și numai așa a lucrat Dumnezeu din veac și până în veac, și nu vă cer decât iubirea, o, fiilor.

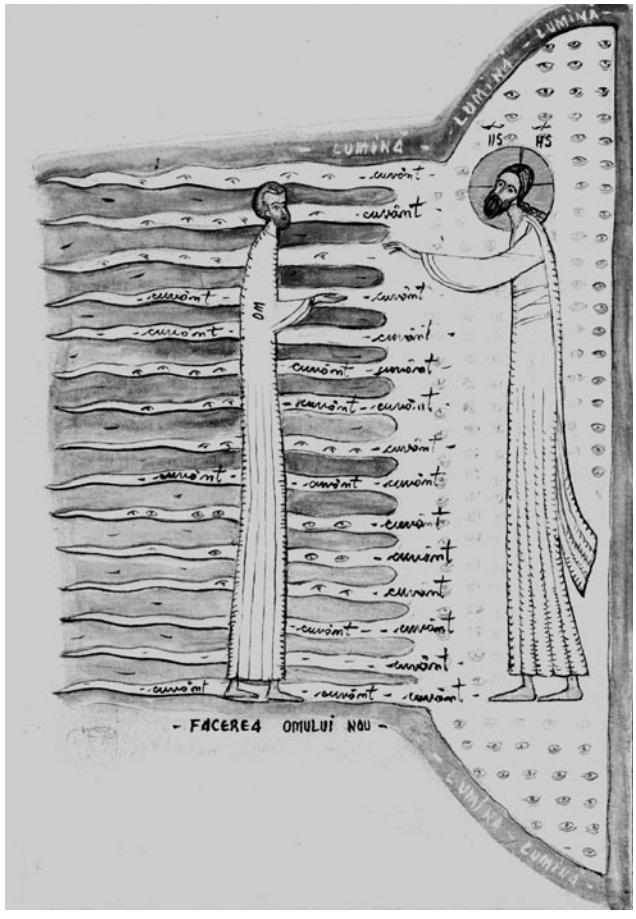
Și acum vă pecetluiesc cu numele Meu cel nou de peste voi cartea cea de azi, și pe voi, fiilor: Eu sunt Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu*. Amin, amin, amin.

1/14 iunie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Rusalii

Cu duh și glas de Păstor ceresc Mă port pe deasupra ca la facerea cerului și a pământului, și-Mi rostesc cu duioșie cuvântul deasupra ta, pământ și neam român, țara Mea cea de la început și cea de la sfârșit de timp, iar la sfârșit ca și la început ai peste tine durerile facerii și te zbați pentru viață între cele două puteri, între Dumnezeu și satana, între lumină și întuneric, între bine și rău, între viață și moarte, țara Mea, dar Eu, Domnul Dumnezeul tău, te veghez ca și la început și te îmbrac în lumina cuvântului Meu de peste tine și-ți dau din viața Mea ca să ai viață, și veșnic să ai, o, că te am cărare de venire a cuvântului Meu pe pământ dacă Mi-am aciuat cuibul de pui pe vatra ta, că am în tine o mânuță de fii născuți din nou din cuvântul Meu ceresc, cu care grăiesc de deasupra și îl așez scris pe pământ prin acești fii, că le-am făcut lor urechi de auzit cu ele pe Dumnezeu cuvântând din norii cu care Se poartă ca la facerea lumii, și au ei pe Dumnezeu lumină a lumii în vremea Mea cu ei, și de aceea iată, iar și iar în zi de duminică așez urarea Mea între Mine și tine și spun:

Pace ție, pământ și neam român! Te împrospătez cu binecuvântare mare, că mare este alegerea ta între neamurile pământului, așa cum mare și întâia ai fost la facerea lumii, când de pe vârful tău, Eu, Domnul Iisus Hristos, cuvântam cuvântul Tatălui pentru facerea cerului și a pământului, privind și iubind tot ce se ivea la vedere pentru om, ca apoi să-l zidesc și să-i dau stăpânire peste facerea cea văzută și să-l fac să asculte nedespărțit de voia Mea cu voia lui, dar după ce am sfârșit de lucrat și de odihnit după toată lucrarea facerii, o, am rămas fără sprijinul omului zidit de mâna Mea de Făcător a toate și de Păstor al său, și M-a dat omul de peste el și și-a ales voia sa și s-a sfârșit vremea iubirii dintre Mine și om, o, și au trecut mai bine de șapte mii de ani de atunci, iar Eu, Domnul, caut ce am pierdut, caut și strig, dar nu vine răspunsul, o, nu vine, nu se întoarce omul la începutul lui cu Dumnezeu, iar cerul așteaptă și caută după om, și iată poveste de dragoste scrisă pe pământ: Păstorul căutându-Și oaia pierdută, oaia pentru care pe toate le-a zidit, și pentru care a venit pe pământ acum două mii de ani în trup de om și Și-a dat viața pentru oaia pierdută, dar stăpânii cei străini ai ei L-au scos din lumea lor și L-au trimis înapoi în cer la Tatăl Cel veșnic, o, și vin pe pământ cu cerul după Mine și tot caut și tot aștept bucuria cea mare ca



să găsesc ce am pierdut, și iată, glasul Meu de Păstor vine pe pământ și-și strigă durerea și va fi mângâiere după durere, căci așa este scris.

O, pace ție, pământ și neam român! Trec pe deasupra ta clipă de clipă și-ți veghez pașii și urmăresc de deasupra lucrarea vrăjmașă ție de la mijloc, și pe slujitorii ei pitiți sub cuvintele mincinoase de facere de bine pentru tine, dar cuvântul lor e fiere, căci sunt lacomi după putere peste tine și-ți sug vlaga, țara Mea, și iată azi încă o zi de durere, dar și de biruință a binelui împotriva răului, căci Eu, Domnul și Păstorul tău, te așez înaintea Mea prin cuvânt și te înzestrez cu cete îngerești, care se luptă din partea Mea pentru soarta ta de mâine și vom lucra mereu și pas cu pas, căci mâine este vremea slavei Mele cu tine peste neamurile pământului, o, că nu se poate să nu se știe de la margini la margini cât de mult am lucrat și lucrez Eu la facerea ta cea de la Dumnezeu, țara Mea, neam român.

Iar acum puterile cerești rămân alături de tine în zilele acestea de luptă între lumină și întuneric, între Dumnezeu și satana, între adevăr și minciună, și va veni apoi ziua de biruință și încă altele și altele multe ale slavei Mele cu tine peste pământ, țara Mea. Ești scrisă în cer în lucrarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, în planul Domnului la sfârșit de timp, și ai nume mare scris în Scripturi: România, țara strălucirii, și orice vrăjmaș al Meu și al tău își va sfârși lucrarea aici, pe meleagul tău, aici, unde lucrează Dumnezeu cuvântul facerii cerului nou și a pământului nou, și toate ies din Scripturi și de aceea vin împlinirile lor, și de aceea Eu, Domnul, sunt Păstor pe meleagul tău și-Mi împart cuvântul peste pământ, țara Mea cea de azi, căci prin cuvânt lucrează Dumnezeu. Amin.

*

Cuprind acum cuibul Meu de fii din cetatea cuvântului Meu și întăresc peste ei binecuvântare de facere, căci voi, fiilor din cetate, aveți de lucrat peste voi și peste pământ voia Mea, lucrarea Mea cu voi în mijlocul oamenilor care vă privesc și văd binecuvântarea Mea de peste voi și de peste ei prin voi, iar voi trebuie să învățați de la Mine să vă faceți plăcuți pentru voia Mea de peste voi înaintea celor ce privesc peste voi și peste lucrarea Mea cu voi, fiilor.

Am spus acum două mii de ani cuvânt hotărâtor și am lăsat scris. Am spus: Cel ce voiește să vină după Mine și să-Mi urmeze, acela să se lepede de sine și, luându-și crucea sa, așa să vină, așa să-Mi urmeze, iar fără cruce nu, fiilor.

O, nu vrea nimeni să înțeleagă acest cuvânt: lepădarea de sine pentru mersul cu Mine apoi. Iată, voi ați împlinit ceea ce Eu, Domnul, cer celor ce dau și ei să vină după Mine cu viața lor, cu mersul lor, cu lucrul lor cel pentru Mine și pentru ei.

Fiilor, fiilor, trebuie iubire între Mine și cel ce vine după Mine prin lepădare de sine, căci dacă el tot pe sine se iubește și se alege și rămâne așa, nu se cheamă că vine. O, e de așteptat după cel ce dă să vină după Mine, căci el rămâne tot în voile lui cu alegerile lui dacă nu-i crește iubirea cea pentru Mine. Nu trebuie să caute să-i fie lui bine cu Mine, ci trebuie doar voia Mea să și-o aleagă de lucrare a sa.

O, ce mult aș vrea să pot vorbi cu tine, creștine, ca să înțelegi chemarea Mea și urmarea ta apoi după Mine, căci omul se lasă atras și ispitit apoi, fiindcă el uită că binecuvântarea Mea este cu cei ce-și petrec viața în ascultare, alegându-se laolaltă ca să fiu Eu cu ei unde ei se strâng doi și trei și mai mulți pentru ca să le fie probată lepădarea de sine pentru mersul lor după Mine.

Eu am zis: Acolo unde sunt doi și trei și mai mulți în numele Meu, acolo sunt și Eu, și iată, fiilor, nu se poate cu voia lui Dumnezeu fără lepădarea de sine. Cine caută voia sa, acela este ispitit de însăși pofta sa și dorința sa și se leapădă de Mine pentru voia sa, și de aceea nu este bine să fie omul singur, căci vine ispititorul, o, fiilor. Când cineva caută singur vine duhul cu ispita așa cum a venit când Eu am fost dus de duhul în pustie și am fost ispitit în fel și chip să Mă despart de voia Tatălui și s-o fac pe a ispititorului. Cei din rai dacă au căutat să stea despărțiți, a venit ispititorul și i-a doborât, învățându-i să aleagă cei doi voia lui. Iată, nu este bine să caute omul să fie singur și fără voia lui Dumnezeu peste el împotriva voii de sine.

O, fiilor, ce mult ar fi câștigat Dumnezeu dacă poporul acestui cuvânt ar fi ales cu voia Mea pentru el împotriva voii lui! Un coșuleț de nuiele,

un cărucior, o căldare, o unealtă, o vită de povară se lasă mânuite de voia omului, dar omului îi este greu să-și aleagă voia lui Dumnezeu în locul voii de sine, și iată, cel mai despărțit de voia lui Dumnezeu este omul, și de aceea vă îndemn pe voi să căutați tot mai mult să vină la voi spre lucrare voia Mea și să lucrați voi cu credință, fiilor. Vă văd cum vă îngrijorați când vă aduc de veste să lucrați voi la mărgăritarele cele de jur-împrejur în cetatea Mea cu voi, căci voi nu aveți putere de pe pământ ca oamenii care pot și au, iar când auziți de la Mine să lucrați peste cetate frumusețile cerului Meu cu voi, vă uitați în sus cu gândul și cu privirea, și bine faceți, căci de sus se lucrează peste voi și pentru voi, și de aceea vă îndemn: aveți credință în Dumnezeu, fiilor, iar El va lucra pentru voi pe pământ și vom face voia lui Dumnezeu, facerea cea dulce, chemarea la Dumnezeu a omului prin tot ceea ce fac Eu cu voi pentru cei de pe pământ ca să le ieșim în întâmpinare, fiilor.

Binecuvintez acum lucrul care începe să se ivească pic cu pic pentru mărgăritarul de la fântâna sfinților arhangheli în grădina întâlnirii, în livadă, fiilor. Așezăm pas cu pas la vedere această împlinire, iar în ziua de praznic pentru mama Mea Fecioara când se strâng oi la izvor, vom unge cu mir și vom pecetlui acest mărgean, și tot așa la fiecare sărbătoare în cetate binecuvântăm unul după altul și încă unul mărgean după mărgean minunile frumuseții cuvântului Meu împlinit pe pământ cu voi, fiilor. Eu sunt mereu cuvânt peste voi și mereu vă păstoresc cu lecții noi de viață și de întărire a vieții voastre cu Mine, iar lepădarea de sine să fie din partea voastră puterea Mea peste voi și între voi, căci unde sunteți lucrând în numele Meu, Eu sunt cu voi, fiilor, și mereu sunt, și mereu lucrăm lucrarea facerii cuvântului Meu împlinit prin voi, și-Mi las acum numele Meu peste grăirea dintre Mine și voi, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

8/21 iunie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Rusalii

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în acest nume vine cu norii cuvântul lui Dumnezeu deasupra pământului român și se așează în cetatea sa și în cartea sa și se împarte peste tot de la margini la margini și se împlinește Scriptura care spune că vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi, și numele Lui se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, și e ploaie de cuvânt în văzduhul pământului și neamului român și te veghează Domnul de deasupra, țara Mea cea de azi la care Tatăl Mă trimite, iar Eu, Iisus Hristos, sunt *Cuvântul lui Dumnezeu* pe vatra ta.

O, pace ție! Nu e pace în tine, țara Mea. Pace ție de la Dumnezeu, căci cei ce sunt dușmani și trădători de la mijloc și slujitori ai minciunii și ai nedragostei de țară și de neam, iată ce lucrează ei pe vatra ta, la cârma cea de sus de peste tine!

O, țară română, țara Mea, stau la pândă dușmanii tăi de la mijloc și se luptă să te supună iar și iar sub lucrarea minciunii cu care-ți sug vlaga și n-au astâmpăr și te vor sub mâna lor cea vinovată mult și murdară de faptele nelegiuirilor și ale nedreptății și ale strâmbătății, și nu-i mai pot aceștia îndura pe cei care acum te cârmuiesc cu iubire ca să te scoată la liman și ca să-ți dea față și eliberare de sub trădătorii de până acum, dar lupta pentru mersul tău frumos și curat stă sub necunoscut față de popor, și iată, țipă în fel și chip slugile satanei sub care stai amenințată tot timpul, o, și nu se dau biruiți acești hrăpăreți rămași la pândă și pe posturile lor pe mai departe, dintre cei dinainte de sub care am dat să te ridic și să mergi apoi frumos și cu pace, țara Mea.

E lupta între lumină și întuneric, între adevăr și minciună, între Dumnezeu și satana, e lupta grea acum, iar Eu, Domnul, veghez de deasupra ta, neam român, și de atâta timp scutur pe vatra ta cu bogăție cuvântul gurii Mele și te aștept să-l auzi și să dovedești credință și ascultare lui Dumnezeu pentru soarta ta cu El pe pământ. Se înmulțesc cetele de îngeri ca să te sprijinească în vremea aceasta de luptă între lumina și întunericul care dau de o parte și de alta această luptă, și aș vrea să te insuflu tainic să strigi la Dumnezeu ca să te audă strigând și să aibă Domnul cum să te ajute să biruiești vrăjma-

șii și trădătorii care te țin de atâta timp îngenuncheată, dar strigă-Mă, așa cum de atâta vreme îți trimit acest sfat! Ochiul Meu și urechea Mea nu obosesc la veghe pentru tine, dar ce mult ar însemna să-ți alături și tu strigarea să vin să te izbăvesc, neam român, căci prea primejdioși sunt pentru tine ca întotdeauna cei care iar și iar dau acum să te supună și să te țină așa pe mai departe și să nu scapi de sub obidă și să nu mergi spre pacea ta.

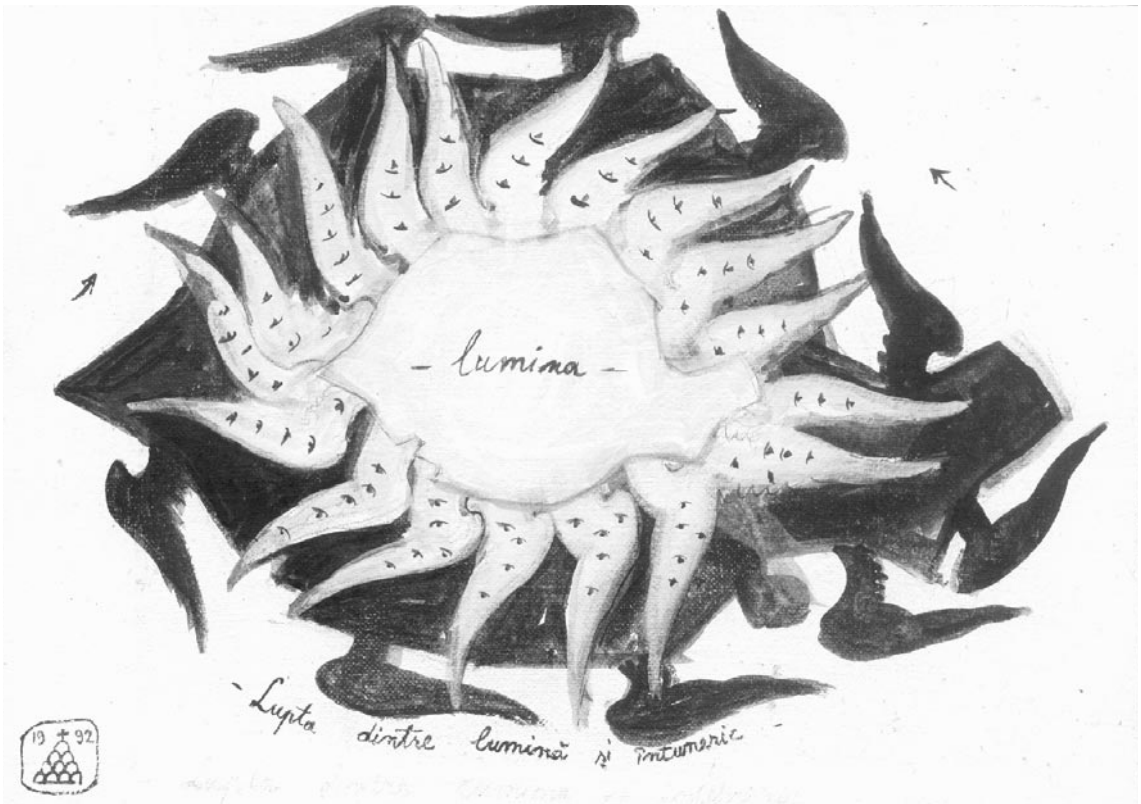
Sunt cu cerul la veghe deasupra pământului român și nimeni nu știe cât de mult și multe lucrează Dumnezeu în vremea aceasta pe acest meleag, ales la început și la sfârșit de timp pentru slavă de facere și pentru ziua judecății, și iată, Îmi scriu cartea cea din urmă pe acest plai și am așezare cerească aici și am străjeri așezați pentru întâmpinarea Mea când vin cuvânt pe pământ.

Și acum împrospătez binecuvântarea de biruință asupra duhului minciunii și a slujitorilor ei, și iarăși, puteri de sus pentru cei ce luptă de partea adevărului și a luminii pentru acest început al lui Dumnezeu pe vatra neamului român, de unde începe Dumnezeu judecata făpturii și a faptelor, precum este scris să se împlinească această Scriptură la sfârșit de timp.

Pace vouă, celor de partea adevărului în lupta din zilele acestea pentru cârmuirea neamului român, căci lupta este în toi și se tot așteaptă o înțelegere, care nu vine, și de aceea, Eu, Domnul, așez cuvânt de biruință pentru cei ce cârmuiesc acum și pentru toți cei care luptă de partea luminii și a dreptății și a adevărului lucrurilor, căci vremea este târzie și prea târzie, iar poporul cuvântului Meu de pe meleagul pământului român să rămână cu Mine la veghe pentru acest neam, și pentru lupta care este în toi să Mă cheme să biruiesc Eu pentru cei drepți, Eu și numele Meu cel mare: *Cuvântul lui Dumnezeu*, iar tu, poporul Meu, strigă-Mă să-Mi spui: *„Vino, Doamne!”*, iar Eu să-ți spun: *„Da, vin curând!”*

Amin, amin, amin.

15/28 iunie 2026



Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Rusalii

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa vine cuvântul lui Dumnezeu, cu norii vine și se așează în cartea sa pe plaiul pământului și neamului român, și așa vin Eu și veghez zi și noapte soarta acestui neam, și am nume mare scris în Scripturi: *Cuvântul lui Dumnezeu.*

Eu sunt, și-Mi așez străjerii înaintea Mea ca să intru în carte în cetatea cuvântului Meu și ca să lucrez prin cuvânt și ca să-l împlinesc apoi ca la facerea lumii, când mai întâi cuvântam, iar apoi împlineam și se ivea facerea cea văzută a celor cuvântate de Dumnezeu să se ivească la vedere.

O, pace vouă, străjeri care întâmpinați cuvântul gurii Mele ca să-l așezați în cartea sa!

Pace tot timpul ar fi să fie pe vatra neamului român, dar duhul cel potrivnic adevărului a toate și al luminii de peste toate, o, nu stă din lucrul său cel vrăjmaș al păcii și al iubirii lucrătoare de pace și de binele cel din cer venit pentru soarta acestui neam.

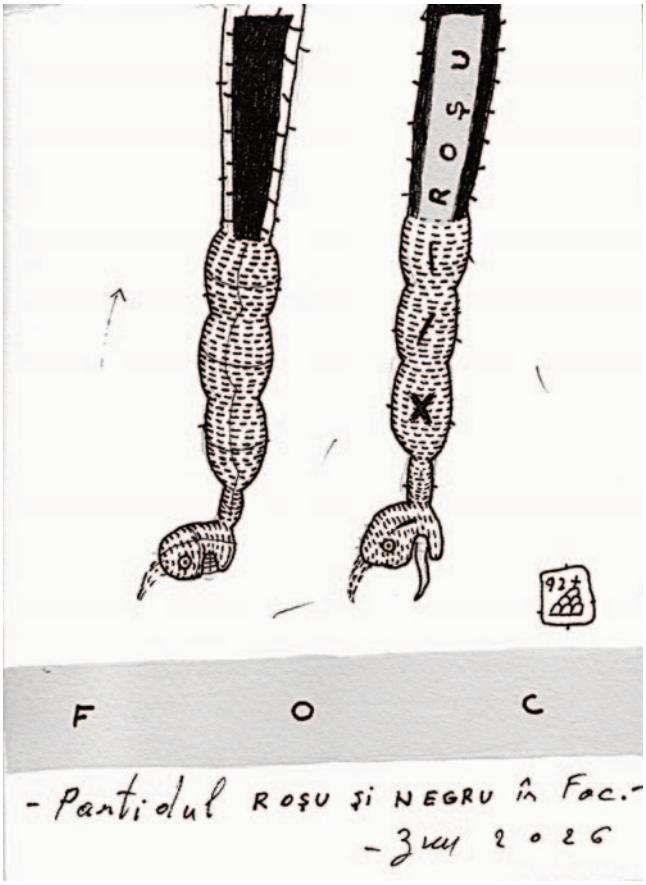
Îmi deschid gura în zi de duminică și las în carte grăirea Mea iar și iar împotriva răufăcătorilor de la mijloc, care nu-și mai sfârșesc pânda și prigonirea asupra celor drepți pentru țara română, și care stau acum drepți și lucrând pentru mersul cel bun al țării, o, dar acest bine nu le place celor ce asupresc pentru ei acest neam de atâta vreme de când trăiesc ei din furat, din minciună, din hoție cu acoperire după lege, o, și așa se întâmplă din partea celor care au pierdut acum locurile de cârmuire și se zbat să caute cumva pricini strigate pe ulițe asupra celor ce-și iubesc neamul și țara prin slujire cu iubire, iar Eu, Domnul, sunt ochi și urechi prin îngeri și prin sfinți, odată cu zbaterea celor hrăpăreți, răsăriți din gloata cea veche care a căzut de la cârma țării acum treizeci și cinci de ani, o, și n-au mai putut fi dați în lături acești salvatori vopsiți sub alt nume ca să-și salveze pentru ei statul pe mai departe peste neamul român, iar Eu, Domnul, dau să-i rușinez acum ca să se tragă în lături, și le spun lor iar și iar cuvântul Meu cel pentru ei, și așa le spun:

Amin, amin zic vouă, ascultați glasul cel ceresc, care vă așează înaintea Mea pentru cercetare și pentru adevărul cel de după ea: Vă privesc cu amănuntul toți pașii, toate planurile ascunse de sub care scoateți capul și dați să loviți în mersul celor ce veghează acum pentru soarta acestui neam înșelat de voi de atâta vreme, și pe care îl voiți îngenuncheat pe mai departe vouă ca să-i stoarceți strânsura și puterea de biruință a sa împotriva voastră, că iată, s-a umplut cupa fărădelegilor voastre și varsă ea în lături acum și vă temeți pentru lucrarea voastră vinovată zeci de ani, cu care ați dat să lucrați și să fiți crezuți cârmuitori de partea poporului. O, n-a fost așa, căci i-ați supt vlaga și ați ascuns sub minciuna voastră bine ticluită toată fărădelegea prin care ați doborât mersul pentru viață al acestui popor.

Slobozesc cuvânt acum și îl așez împotriva voastră, căci sunteți îndărătnici, și vă spun că v-ați văzut și vă veți tot vedea greșeala pe care ați făcut-o, și prin care ați fost dați de gol că sunteți vrăjmași cu carte și că robiți neamul român ca să aveți din destul tot ce vă trebuie pentru o viață de distracție și de consum în păcate grele ale zilelor voastre și ale pașilor vieții atât de vinovați, după câtă vină v-ați strâns înaintea cerului sfânt, și de aceea vă vestesc că veți da acum socoteală înaintea lui Dumnezeu pentru voi și pentru neamul cel robit de voi vreme lungă din unii în alții, după felul vostru mincinos și hoțesc, că iată, a venit și vine prăbușirea voastră, vine pas cu pas odată cu pasul cu care încă dați să lucrați pentru doborârea și învinuirea cumva a celor ce stau acum cârmuind după dreptate și socotind scoaterea la mal a mersului neamului român.

Luați aminte dar! Opriți-vă limba de la lucrarea minciunii, căci singuri vă dovediți slujitori ai minciunii când căutați vină asupra celui așezat acum la cârma neamului român pentru buna socotire a bunurilor care mai sunt și pentru acoperirea găurilor pe care le-ați făcut în vremea cât ați supt pe dedesubt pentru voi vlaga românului de rând, dar și răbdarea își are și ea un capăt, un răgaz, o biruință a ei, și de aceea veți fi vădiți din zi în zi mai mult cu lucrarea lăcomiei voastre, ascunse din loc în loc între cei mulți de-ai voștri, cu care v-ați făcut rețea numai de voi știută ca să sugeți laptele și mierea și puterea de viață a neamului român!

O, ajunge! Vine prăbușirea, așa am spus, așa am dat de veste! Ați fost prea lacomi de putere



și de bani și de lucrarea minciunii cu care ați lucrat, căci adevărul a toate nu-l puteți îndura dacă aveți în sânge hoția și înșelăciunea și minciuna, și toate acestea sunt păcat, și așez acum peste voi cuvânt din cer venit și rostit:

Opriți jaful pentru care vă vădiți că lucrați voi, partidul roșu, ascuns cu multul în cel negru sub nume de aur! Lăsați jos săgețile cu care dați să loviți cu orice preț pe cel care v-a descoperit fărădelegile și robia sub care ați ținut de atâta vreme neamul român și drepturile lui pe acest pământ sfințit cu sângele celor ce l-au iubit și l-au apărat și l-au slujit pentru neam!

Jos și tot mai jos să cadă din lucru minciuna cu care ați acoperit nelegiuirile voastre atâta vreme! Dați-vă în lături acum, iar dacă nu veți face așa, Eu, Domnul, voi face aceasta cu voi, iar voi căutați spre umilință apoi și rușinați-vă mult de răul lucrat asupra pământului și neamului român, care dă să tresalte și să se deștepte ca dintr-un somn și să vadă stricăciunea pe care ați lucrat-o voi vreme multă.

Veți aluneca pic cu pic în jos, precum pic cu pic ați făcut pași în sus ca să doborâți de partea voastră puterea neamului român. Rușinați-vă spre căință și spre iubire de neam și de țară, dacă vreți să vă vindecați cât de cât de vină, căci Eu, Domnul, voi sta de veghe cu îngerii și cu sfinții de partea celor iubitori de neam, și care sunt în lucru zi și noapte cârmuind treburile țării, că iată, v-ați ridicat acum iar și iar ca să-i loviți și să-i dați deoparte și ca să stați tot voi. O, nu! I-ați dat jos cum ați știut mai hotește în numele țării, ajutându-vă cu cei ce stau la pândă și la rând ca să doboare de partea lor cârmuirea neamului român pe mai departe, dar ați uitat că nu veți avea cu cine să-i înlocuiți pe cei care ați dat să-i dărâmați pentru ca să stați voi, cerându-le chiar lor să vă așeze pe voi în locul lor.

O, câtă nelegiuire, cât de fără minte ați lucrat ca să supuneți voi pentru voi mersul lucrurilor! Ați vrea să vă așeze în locul lor acum chiar cei pe care i-ați lovit din spate, și din rândul cărora v-ați cumpărat apoi trădători dacă ați avut cu ce, iar acum vă este mare rușinea și va veni tot mai văzut lucrarea voastră cea cu trădare și slujită de duhul minciunii la orice pas și cuvânt cu care ați dat să fiți crezuți, dar nu, că iată, prăbușirea voastră vine din urmă ca plată a nelegiuirilor care stau peste voi mărturisindu-vă tuturor, căci singuri vă vădiți că sunteți dușmani și că dați să găsiți proptele sub care încă să mai puteți ca voi.

Vine Domnul cuvânt peste voi, vine din cer, de unde nu vă așteptați să vină dreptatea împotriva nedreptăților voastre. Vin Eu și vă spun: Nu mai luptați să mai lucrați răul tot mai mare! Ați lucrat dezbinare multă, ați ascuns adevărul și lumina care descoperă pe cele la întuneric lucrate și ținute.

Sunteți disperați acum, când ies deasupra toate câte au lucrat prin voi asupra neamului român. Sunteți vrăjmașii acestui neam. Auziți ce sunteți? Vin Eu acum cu adevărul, vin Eu cu lucrarea Mea. Eu sunt adevărul, iar voi sunteți min-

ciuna cu care ați lucrat și care v-a dovedit că îi slujiți, iar tatăl minciunii este satana, precum este scris. Așadar, dați-vă înapoi și în lături! Eu sunt Cel care lucrez de acum încolo și sunt din cer, de unde M-am dus de pe pământ acum două mii de ani ca să fiu pentru ai Mei până la sfârșitul timpului, precum am promis atunci pentru cei ce iubesc și se jertfesc iubind, și iată, voi n-ați putut aceasta.

Amin, amin zic vouă, cuminţiți-vă! Nu mai căutați vină asupra celor iubitori de neam și de țară și care stau de veghe la căpătâiul acestui neam! E rândul Meu acum să lucrez cu cei drepți și să repar tot ce ați stricat voi, căci ați stricat mersul și puterea poporului român.

Nu căutați încă să vă așezați voi în locul celor pe care i-ați doborât, că nu e cu dreptate aceasta pentru nicio minte care gândește. O, v-ați crezut prea mari, prea puternici, prea deasupra tuturor, dar scris este că toți cei care se înalță vor fi smeriți de înșeși faptele lor trufașe, și tot așa stă scris și despre cei care vor fi înălțați pentru că se smeresc.

Așadar, iată cuvânt hotărâtor, rostit de gura lui Dumnezeu: Lăsați săgețile jos! Vine prăbușirea celor ce au lucrat prăbușirea și robia neamului român, și aceasta este ceea ce aduce de știre cuvântul lui Dumnezeu, care ocrotește prin cuvânt pe cei care iubesc și se smeresc în acest timp pentru cârmuirea neamului român. Amin, amin, amin.

Eu sunt *Cuvântul lui Dumnezeu*, Eu sunt Cel ce v-am grăit vouă acum.

*

Și acum, pace vouă, fiilor străjeri cu care-Mi aduc și-Mi scriu cuvântul pe pământ în vremea Mea cu voi pe vatra neamului român!

Stați porți ale Mele între Mine și creștini, o, fiilor, căci Eu vă rog în numele dreptății a toate să vegheați prin lucrul Meu ceresc dintre voi să nu lăsați minciuna să învelească în ea adevărul Meu cu voi și între voi.

O, fiilor, o, fiilor, vorbesc și încă vorbesc doi câte doi pe margini cei care nu știu ce este acest rău prin care am pierdut fii, iar dintre cei pierduți până acum prin neascultare, iată, sunt între ei împărțitori de vorbe, ca să le facă rost de vină între Mine și ei celor care nu vin să ia de la Mine și de la voi adevărul Meu cu voi, și îl iau de prin lături și se răcesc cu credința și cu apropierea și cad dintre ei sub judecată, din pricină că vă judecă pe voi. O, cum să facem să nu mai fie dureri pe Mine și pe voi, și apoi și pe ei?

Fiilor, fiilor, hai să încercăm să lucrăm cum se mai poate și tot mai mult ca să-i mai putem ajuta pe cei cărora li se face brâncă din părți ca să cadă și să nu mai meargă spre salvarea lor cea de la Dumnezeu prin cuvântul Meu și prin voi, pe care vă am porți și cărare a Mea ca să vin.

O, e prea multă lipsă de înțelepciune de sus peste cei ce dau să se apropie, și sunt ei apoi luați din părți de către cei care n-au mai rămas. O, de ce nu vii, creștine slab, de ce nu vii să afli adevărul de la Mine și din cuvântul Meu, și ca să nu-l iei de oriunde, că e vorba de Dumnezeu aici, nu de om, nu de neînțelepciunea cea din om?

Fiilor, fiilor, lucrați cu Mine, lucrați cu cine mai poate fi ajutat și salvat, căci este examen acum pentru cei ce rămân sau nu rămân, după cum va fi aflată credința fiecăruia din cei încercați pentru credință. O, dar cine sunt cei ce nu rămân? Eu sunt Cel ce dau acest răspuns. Aceștia sunt cei care n-au învățat să piardă, iar dacă rămân, ei trebuie să învețe să piardă, căci cei ce nu învață aceasta pentru viața lor de pe pământ sunt cei care pierd cel mai mult și pierd totul, adică și sufletul și-l pierd.

Eu, Domnul, vă voi ajuta să deslușiți voi în numele Meu această taină, pe care atât de puțin au înțeles-o cei care au dat să vină lângă Mine și lângă voi, și nici apoi n-au dat să înțeleagă pentru viața lor cu Mine apoi, fiilor.

Cel care nu voiește să se piardă, acela trebuie să se umple de Dumnezeu, Care îl va umple pe el de har, iar harul va lucra peste el și pentru el înțelepciune de sus.

Și acum, lucrați, fiilor, în zi de duminică așezarea înțelesurilor sănătoase pentru cei ce rămân de partea Mea, dar să nu uite ei că oricine Mă primește pe Mine vă primește pe voi, prin care Eu lucrez, și oricine se desparte de voi se desparte de Mine, căci Eu prin voi binecuvintez și sprijin și păstoresc pe poporul cuvântului Meu, pe cel care nu ia din lături pentru el, și vine și bate și intră și ia de la Mine și se vindecă de ușernicie și de lu-

crare pe margine, și așa pot rămâne ai Mei până la sfârșit cei ce doresc cu Dumnezeu peste ei.

Vă cuprind acum la sânul Meu mângâietor ca să vă simt durerea și nealinul, căci Eu cu voi împart și port durerea care vine de la toți creștinii care-Mi știu venirea Mea pe pământ prin voi, dar care sunt încă împărțiți, și nu se pot aduna întru Mine, căci ei încă au dorințe și dor de despărțire de Mine măcar când și când, căci așa și-au ales, și atât au putut să se dea ei lui Dumnezeu pentru viața lor cea de aici și cea de apoi, când toate vor fi precum în cer așa și pe pământ, și precum pe pământ așa și în cer, după lucrul pe care și l-a lucrat fiecare, o, fiilor, și însemnez acum, fiilor, această carte din ziua aceasta și Mă așez peste ea cu numele Meu cel nou: *Cuvântul lui Dumnezeu.*

Amin, amin, amin.

22 iunie/5 iulie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul

Slava lui Dumnezeu se face cuvânt pe pământ și se dă de veste plutind și grăind și împărțind de la Dumnezeu și căutând primire și adăpostire și împlinire, căci toate trec pe pământ, dar cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul Meu nu trece fără să-și lucreze împlinirea sa, și iată-Mă purtat de nor de îngeri cu multe aripi și cu ochi mulți de la o parte la alta deasupra ta, pământ și neam român, căci Eu, Iisus Hristos, aici Mi-am zidit casă de odihnă unde vin cu sfinții și cu îngerii, și de unde Mă împart de la margini la margini cu lucrare cerească, cu noua facere a cerului și a pământului, căci cele vechi sunt scrise să treacă cu trosnet și să se așeze în locul lor cer nou și pământ nou, o, și nu sunt pe pământ minți și inimi care să creadă că se împlinesc aceste Scripturi, dacă s-au vestit prin duhul proorociei, prin cuvânt, iar acum se pregătesc să se arate pic cu pic odată cu venirea Mea cuvânt pe pământ, și am pe România țară de venire acum, la sfârșit de timp, și toate sunt gata ca fructele din pom când se coc și-și arată dăruirea și mireasma și dulceața și duhul care grăiește prin ființa lor când se dăruiesc spre hrană oamenilor și păsărilor și vietăților toate, și toate sunt de la Dumnezeu, mărturisind pe Făcătorul lor.

Așezați-Mă în carte cu zi de sărbătoare, fiilor din porți. Pace vouă, pentru ca să aveți putere pentru Mine și să Mă primiți și să Mă așezați la masă în cetate și să-Mi fac lucrarea de Păstor, căci duhul proorociei a grăit și M-a vestit că Eu Însumi voi veni și îi voi păstori spre slava cuvântului Meu pe cei ce aud glasul Meu și vin și se apropie și rămân sau nu rămân până la sfârșit în fericirea aceasta, în părtășia lor cu Dumnezeu, o, și e de lucru cu mult cuvânt și cu mult îndemn tot timpul, și nu este ființă mai îndărătnică și mai nesupusă ca și omul, care se lasă greu biruit din pricina dorului de libertate a sa între pământ și cer, așa cum și-a dorit încă de la început despărțirea dintre el și Mine, Făcătorul său, Stăpânul său, Păstorul său!

E zi de sărbătoare pentru cel vestit prin prooroci și prin îngeri apoi, fiilor. E sărbătoare în cer și pe pământ pentru Ioan Botezătorul Meu și al celor ce se căiau de păcatele lor în vremea aceea când el și Eu aveam lucrare de la Tatăl pe pământ și lucram după pas și plan ceresc ca să împlinim în vremea aceea arătarea lui și a Mea și să se scrie pe pământ un nou început, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, trimis din cer între oameni prin naștere de sus și prin mamă Fecioară, și de atunci a rămas între oameni știrea și adeverirea că am venit pe pământ și M-am făcut cunoscut Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, iar acum iarăși vin și împlinesc Scripturile rostite din vremile de demult, și vin cu sfinții în zeci de mii, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu,* și Eu Însumi Îmi pasc și-Mi îngrijesc turma și sunt cu cerul pe pământul neamului român, iar în ziua aceasta am glas de Păstor și Mă așez la masă în cetate cu Ioan Botezătorul și facem lucrarea Tatălui, și unul pe altul Ne mărturisim spre amintirea Noastră de acum două mii de ani, când Ne întâlneam și-Mi tăinuiam Ființa și eram prieteni și Ne descopeream unul altuia atât cât Tatăl lucra aceasta, iar cea mai mare și multă lucrare a Noastră era smerenia, o, fiilor.

O, ce înseamnă să ai smerenie, ce, oare, înseamnă? Am pus această întrebare nu demult la masă în cetate și am adăugat tot Eu despre această bogăție cerească, despre smerenie, căci ca să lucreze ea, trebuie să te vrei și să te vezi mic și mulțumit atât cât ești, și să te lași călăuzit spre Dum-

nezeu pentru slujire sfântă și pentru mers cu cruce, mersul celor smeriți, că iată, cei ce nu au smerenie aruncă în părți și cea mai mică povață și cârtesc și se împotrivesc și pentru o mică dojană și-și aleg grija de trup, căci au inimă mică.

O, fiilor, să învețe toți să nu se mai greșească cu limba, cu grăirea, cu lucrarea pe margine și cu mușcături de șarpe nevindecate, căci vina nescoasă la lumină nu vindecă de cădere cu limba, o, fiilor. Toate aceste neputințe se vindecă prin smerenie, prin sfială între semeni, prin cumințenie de minte, prin aplecare cu umilință, iar celor cu o inimă mică le sunt de mare folos aceste povețe, și grăiesc așa acum, pentru că și Eu și Ioan sufeream cu duhul pentru cei ce pierdeau și pierd viața și răsplata ei din pricină că n-au smerenia de lucrare a lor.

Am spus nu demult că fiecare are nevoie de celălalt, căci omul este slab și are neputințe și are nevoie de celălalt și are nevoie de smerenie, o, fiilor. Cel smerit cu inima nu se plânge, nu se cainã, nu cârtește, ba, din contra, are duhul mulțumit și are răbdare sub cruce și merge frumos, căci viața fără de cruce nu are niciun fel de frumusețe, și nici plată în cer nu are apoi.

Viața pământească nu-L păstrează pe Dumnezeu în inima omului, dar viața duhovnicească Mă are pe Mine lucrător în om prin smerenia lui cea dinăuntru și cea din afară, și care se vede prin purtare, fiilor. Așa era purtarea dintre Noi când Ne întâlneam și petreceam duhovnicește Eu și Ioan, verișori după trup, iar după har, trimiși ai lui Dumnezeu pe pământ între oameni prin naștere și prin creștere și prin lucrarea duhului proorociei, întru care Tatăl Ne-a așezat, și care împlinea prin cuvânt rostit planul lui Dumnezeu între oameni pe pământ.

O, fiilor, așa lucrează Tatăl și azi peste voi, dacă M-a trimis la voi ca să păstoresc și să fie împărțită păstorirea Mea și să-Mi pregătesc o turmă sfântă și să-Mi împlinesc peste ea Ființa și Duhul și mersul și toate câte au mai rămas să se împlinească la sfârșit de timp așa cum s-au scris și s-au vestit prin Scripturi. Să-și amintească mereu cei ce dau să-Mi fie popor păstorit în vremea aceasta și să nu uite de lucrarea smereniei, de petrecerea cu smerenie a celor din turma care se lasă păstorită de glasul Meu ceresc prin cuvântul care Mă poartă între cer și pământ mărturisindu-Mi venirea, și să lucreze ei cu Mine pregătirea veșniciei încă de pe acum.

Cei ce nu au și nu lucrează smerenie tot timpul, nu au cu ce să-și lucreze veșnicia alături cu cei din cer de lângă Mine, căci zi după zi trebuie strânsă sus veșnicia fiecăruia, și împodobită ca în cer ca să iasă ea în întâmpinare pentru fiecare, dar iată, fiilor, celor de pe pământ le este prea greu să treacă din trup în duh și să-și zidească cu fiecare clipă veșnicia, odată cu trecerea lor prin cele vremelnice spre cele veșnice, dacă și le adună ca să le aibă, și pentru care să slujească mult mai mult decât trudesc pentru cele de trebuință trupului pe pământ.

E zi de pomenire a ta în cer și pe pământ, Botezătorule al Meu, și Ne întâlnim în cuvânt în mijlocul fiilor cetății cuvântului Meu și avem cuvânt cu smerenie, căci așa Ne-a fost trăirea și lucrarea pe pământ cât am stat, și când Ne întâlneam și aveam nevoie unul de celălalt și împlineam planul Tatălui din vremea aceea, o, și ce dulce, ce dulci Ne erau întâlnirile și petrecerea, ce dulci și ce sfinte!

— *O, Mielușule blând, Mielușule Iisus, ai lucrat tăinuit, și unul pentru altul ne smeream și unul altuia ne aplecam. Așa sunt fiii lui Dumnezeu, așa se poartă între ei, așa se zidesc, așa și-L dau pe Dumnezeu, iar Dumnezeu Se smerește, Se tăinuiește, Își ascunde fața și Ființa cea purtată în taină, față de cele de deasupra cu care-Și lucrează lucrarea.*

O, pe cât de necunoscut Te purtai, Doamne, pe atât de descoperit și de cunoscut Te arătai prin lucrare, după putința celui cu care grăiai și împărțeai ca un Păstor atât de sfânt și bun și duios.

O, câtă smerenie ar fi fost să învețe și omul să aibă, dar el Te-a părăsit în rai, și nu Te-a mai ascultat, căci omul a iubit și iubește femeia, și sunt de atunci mai bine de șapte mii de ani și n-a mai scăpat de această cădere, mereu cădere, mereu femeie, Doamne.

O, omule, ești căzut. Îți trebuie smerenie ca și lui Dumnezeu. O, cum s-o aibă Dumnezeu, iar tu să nu o ai ca lucrare a ta? Ce vei face dacă nu te vei naște din cer pentru smerenie, pentru locul tău cel veșnic lângă Dumnezeu, lângă Cel

smerit din veac și până în veac? Ai căzut în trufie în rai și ai căzut în nemulțumire prin neascultare și ai pierdut raiul, care te-a vărsat afară. Întoarce-te întru smerenie și te fă prin ea după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, Făcătorul tău, ca să-ți cunoști obârșia și duhul de viață și mâna care te-a zidit. O, smerește-te, nu uita aceasta!

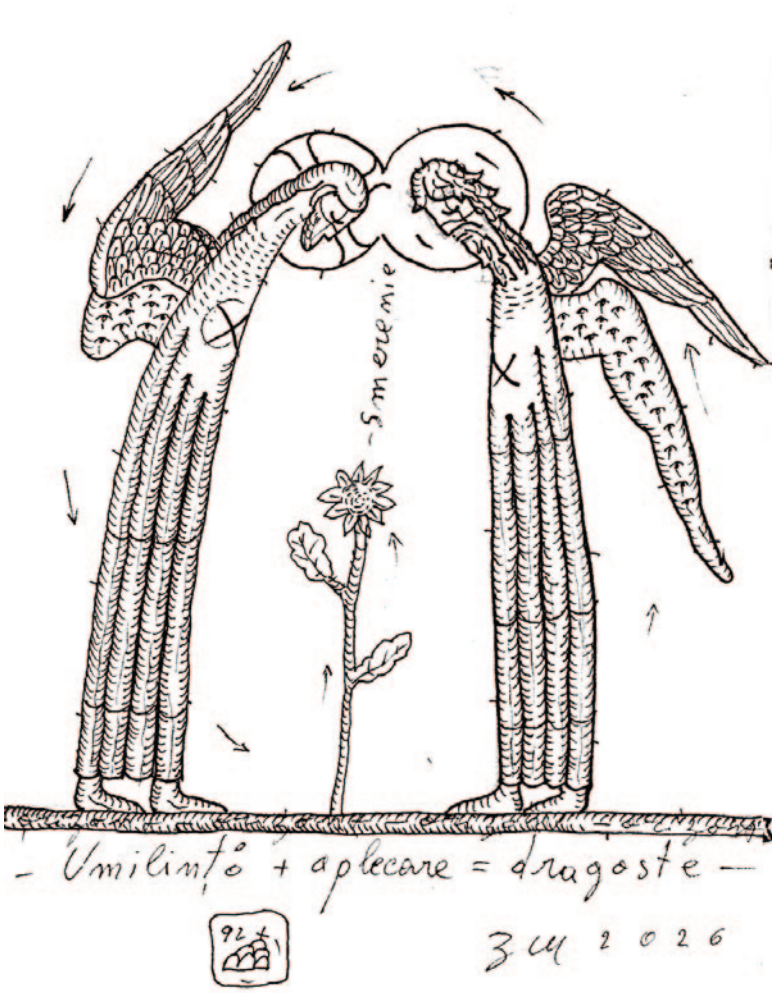
Am luat, Doamne Mieluț, am luat din Tine duh de păstor și am lucrat cuvânt de facere a omului străin și tot mai străin de Tine. Slavă Ție, Doamne! Tu ești Păstorul, iar eu ucenicul Tău cel învățat de Dumnezeu. Amin.

Suntem amândoi cu ei la masă, Botezătorule al Meu. Ne smerim unul pentru altul ca să-i învățăm smerenia și frumusețea purtării celor smeriți, și să meargă aceste povețe peste pământ.

Iar voi, fiilor care credeți cuvântul Meu, căutați să înțelegeți și să învățați și să dovediți că ascultați, purtând roade care să ajungă la coacerea lor, căci veșnicia are nevoie de multă și mare trudă și lucrare ca s-o aveți măreață și dulce apoi, numai să învățați pentru ea să lucrați în smerenie, fiilor.

Și acum, opresc grăirea Mea și știți ce fac, căci privesc acum cum veți lucra apoi, dacă v-am păstorit, și cum veți asculta ca să lucrați.

O, ascultați de Dumnezeu, voi, fii ai lui Dumnezeu, și voi, fii ai oamenilor, că aproape toți oamenii își lucrează groază pentru veșnicia lor. Vai celor despărțiți de Dumnezeu pe pământ și trăind ca în iad în locurile deșertăciunilor vieții lor și prin îndeletnicirile lor pentru deșertăciuni în zidiri și locuri drăcești, în litoraluri și saloane de dans, în săli și terenuri de sport de tot felul, lovind cu mingea și cu pumnul, în distracții desfrânate cu zile și nopți de dans cu păcat, cu tot felul de sporturi de vară și de iarnă, căci toate sunt locuri drăcești după placul lui satana, care a scos la iveală și pregătește iadul pentru cei ce-și pierd vremea împotriva lui Dumnezeu cu viața și cu trupul lor pe pământ, și vrednici sunt să-și afle răsplata cea veșnică, pentru care atâta se zbat să-și tot strângă pe pământ. Aceste îndeletniciri sunt toate din iad ivite deasupra pământului, și prin care aproape toți oamenii cad fără de sfârșit cădere.



O, fiilor, feriți-vă de tot ce Îl dă pe Dumnezeu de lângă voi, feriți-vă și apropiați-vă cerul de voi! Iar voi, fii ai oamenilor, veniți spre Dumnezeu și fugiți de cele din iad ieșite, și care vă scriu veșnici lucrători ai osândei care vă așteaptă la colț,

dacă nu vă veți despărți de păcat și de timp pentru păcat! Cu durere grăiesc, cu durere port durerea pentru cei ce-și lucrează pierzarea cea veșnică, și la care vor trage cei vrednici de ea, după ce-și vor sfârși ei calea trupului.

Învăluiesc în duh ceresc cetatea cuvântului Meu și voi sta cu ea față în față cu toate urâciunile diavolești din locurile cu păcat, și iubite de fiii oamenilor, care se desfrânează pas cu pas, goi și străini de viață prin toate desfătările pregătite cu trudă pentru viață fără Dumnezeu, și prin care trag foloase păcătoase și pedepsitoare apoi.

Iar Eu, Domnul, Îmi voi arăta cetatea cuvântului Meu și viața Mea petrecută aici între fiii cetății, și voi sta cu această cetate mărturie acum, la coacerea timpului, și toate se vor alege la dreapta și la stânga ca la sfârșit, iar Eu voi rosti: *„veniți!”* sau *„duceți-vă!”*, o, și așa se va lucra despărțirea luminii de întuneric, și așa va fi peste tot și peste toate cuvântul lui Dumnezeu între cer și pământ, între pământ și cer, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Rusalii. Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Duh de sărbătoare și de pace sfântă așez peste țara română și peste cetatea cuvântului Meu, și oaspeți din cer se așează la masa cea de azi cu voi, fiilor care-Mi găzduiți venirea Mea pe pământ cuvânt în vremea Mea cu voi, și iată, vă spun odată cu oaspeții care-Mi însoțesc suita care Mă poartă între cer și pământ: Pace vouă, fiilor!

Pace și vouă, celor ce v-ați adunat de sărbătoare ca să întâmpinați slava cuvântului Meu alături de gazdele cetății! O, bucurați-vă și vă veseliți cu slavă, fiilor! Cei ce stați în casa Domnului, în curțile Domnului, lăudați-L pe Domnul, cântați numele Lui, bucurați-vă și vă veseliți din toată inima și cugetul și duhul și sufletul din voi, fiilor, și mare să vă crească plata din ceruri pentru iubirea de Dumnezeu, pentru acest mare dor al Meu din partea omului, și care Mă mână să vin pe pământ și să fiu Păstor cu dor și să chem la Mine oile și să le dau din dulceața raiului ca să le îndulcesc iubirea, iar ele să Mă strige și să-Mi spună: *„Vino, Doamne!”*

O, de s-ar înteți iubirea Mea în cei ce s-au ales și se aleg să se țină pe urma Mea, dacă am venit și vin cuvânt pe pământ ca să-Mi adun o turmă și s-o sfințesc pe voia Mea și s-o învăț cu slava Mea și cu iubirea cea veșnică și s-o scap de toată minciuna care dă să stea în locul iubirii de Dumnezeu, dar nu știu oamenii ce este această stare sfântă ca să dea de ea cu inima din ei.

Sunt cu ucenicii Mei de acum două mii de ani și se umplu ei acum de duhul iubirii venirii Mele cu slavă de cuvânt la voi, o, fiilor, și vă spun ei odată cu Mine la masa Mea cu voi și cu ei, și iată mărturisirea lor:

— *Pace vouă, pacea pe care Domnul ne-a dat-o nouă, după biruința Lui cea mare asupra morții Lui pe cruce! Pace, fiilor, pace, fraților, pace peste voi la masă cu Domnul și cu noi și cu Paștele cel nou, după făgăduința Lui cea de atunci!*

Nu este îngăduit să pricepeți acum întru totul această împlinire așezată de Domnul la masă de Paști nou alături cu ucenicii Lui cei de atunci la voi aici, o, frați iubiți și doriți să vă arătați acum nouă, celor ce v-am dorit să fiți arătați și să se împlinească această așa de așteptată Scriptură a gurii Domnului, Care ne-a făgăduit atunci Paștele cel înnoit cu El și cu voi la sfârșit de timp.

Ne dă Domnul trecere spre voi cu mărturisirea și vă spunem că n-am știut să pătrundem atunci taina pe care a spus-o Domnul la masa cinei cu noi mai înainte de patima Sa, și când ne-a spus de acest Paști nou și de împărăția Lui pe pământ cu Paști înnoit după două mii de ani, și iată-ne cu voi la masă de Paști nou, și iată-vă cu noi împlinindu-se această Scriptură, și de aceea bucurați-vă și vă veseliți în duhul împărăției cerurilor cu voi și cu noi pe pământ ales de Domnul încă de la facerea lumii pentru această masă nouă, Domnul Iisus Hristos cuvânt și trup, hrană

dulce, masa prefacerii Lui trup și cuvânt, nu numai trup pentru hrană așa cum ne-a lăsat-o acum două mii de ani s-o avem la masă, dar iată, la sfârșit de timp vine Domnul cuvânt pe pământ la voi și Se împarte peste tot de la margini la margini, ca apoi să-Și descopere la vedere ziua slavei venirii Lui cu dreptatea a toate, precum este scris, o, fii și frați iubiți.

Așadar, fiți statornici cu toată credința și puterea cea sfântă și stați veghind sub această slavă măreață, cu care Domnul Se lasă peste voi în zilele venirii Lui cuvânt pe pământ la voi, căci toată taina Lui lucrează cu toată puterea prin statornicia celor ce-L poartă pe El până la împlinirea împărăției văzute a Sa pe pământ între oameni, și care se va arăta ca la facerea lumii când s-a făcut lumina prin cuvântul Lui și s-au arătat cerul și pământul și cele dintre cer și pământ și omul apoi ca să le moștenească, dar pierzând el prin nestatornicie pe Domnul și moștenirea Sa, iată, încă o dată facerea, cer nou și pământ nou, după cum s-a scris această făgăduință că va veni și se va împlini la vedere, și iată de ce se cere statornicie nezdruncinată și credință fără cusur și iubire ca a celor din cer în inimile și în lucrările voastre cu Domnul în vremea aceasta a Lui cu voi!

Și acum, Doamne, ne aplecăm Ție, iar glasul Tău să întregească ceea ce noi n-am cuvântat cu grăirea noastră spre ei, iar Tu adaugă acum de la Tine și primește de la noi smerenia cea pentru ucenici și slăvește-Te prin cuvântul slavei Tale peste ei și peste pământ, că iată vremea vestită de pe atunci să vină, și ea a venit. Amin.



— O, ucenici iubiți și martori ai venirii Mele pe pământ acum două mii de ani, bucurați-vă și vă veseliți cu bucuria care are plată mare în ceruri, căci cu greu ați înțeles și voi atunci aceste taine mari ale cuvântului Meu de peste voi, și iată câtă bucurie poate avea un mărturisitor al venirii Mele din ceruri pe pământ, iar acum aveți tot înțelesul gurii Mele de atunci cu voi, căci vă este deplină această bucurie în ceruri!

Iar Eu, Domnul, le spun ucenicilor Mei de azi că oamenii n-ar fi să aibă să vorbească atât de mult unii cu alții cu folos și fără de primejdia de a fi osândiți prin înșeși cuvintele lor, o, n-ar fi să-și piardă timpul cu vorbirile dintre ei, și de aceea trebuie omul să învețe să vorbească mai mult cu Dumnezeu și de la Dumnezeu, cu cerul și din cer, cu dorul de cer pe pământ și cu iubire mare pentru

această taină, o, că faci multă greșeală și faci păcatul deșertăciunii gurii dacă altfel vorbești, omule.

O, nu vrea omul să știe și să creadă apoi că orice cuvânt al gurii lui nu trece să nu fie auzit și scris de îngerii scriitori, și că din cuvintele lui va fi mântuit sau osândit, precum este scris. Oamenii ar fi să caute slava lui Dumnezeu ca și îngerii, ca și sfinții, căci sunt în primejdie tot timpul pe pământ, și ar fi să vorbească cu Domnul mai mult, numai că lor le este greu să creadă că cerul lucrează mult pe pământ pentru ocrotirea celor buni și cuminți, și pentru îndreptarea celor răi și urâți cu fapta și cu cuvântul, iar dacă ei ar crede aceasta ar fi mai sfinți și și-ar opri gura de la cuvintele cu păcat.

N-au oamenii iubirea Mea în ei, și de aceea caut să las voia celui ce-și caută voia, căci altfel nu vrea cu credința pe deplin de partea Mea, și Mă mai și judecă omul pentru nemulțumirile lui după ce se grăbește să vină aproape, iar dacă vine se mai și smintește uitându-se la greșelile din jur, și se vrea înțeles apoi, dar smerenia nu se lipește de inima și de mintea lui pentru păcatele lui.

O, iată, fiilor, de ce am spus Eu că omul creștin n-a învățat să piardă ca să poată fi după adevăr creștin plăcut Mie, după chipul și asemănarea Mea prin smerenia lui, și de aceea cei ce n-au învățat să piardă sunt cei ce pierd cel mai mult și pierd totul, după cum am mai spus, că-și pierd și sufletul, nu numai pe cele vremelnice ale lui, și care nu au trecere la Dumnezeu.

O, nu vă tocmiți cu nimeni și întru nimic, dacă sunteți copiii lui Dumnezeu, fiilor. Nu vă tocmiți pe cele ale altuia între el și voi. Nu este frumos să cauți să câștigi pe pământ. E frumos să pierzi, căci cel ce câștigă este cel mai pierdut când e vorba de statul lui lângă Dumnezeu, o, că nu poate Domnul cu cei ce caută să aibă de pe pământ, și care nu mai pot fi liberi, de vreme ce nu știu ce este libertatea, și iată-i cum pierd tot avutul lor cei prinși pe neașteptate de pierderi pentru cele cu nedreptate strânse de ei!

Vine veșnicia să-și adune rodul, și totul va fi după cum a fost și ascultarea de Dumnezeu, iar altfel omul este liber de Dumnezeu să-și facă voia sa, și nu mai este al lui Dumnezeu dacă nu mai ascultă de Dumnezeu, și va fi cu el după cum și-a ales pe pământ cât a stat, o, că nu poate omul să se gândească în vremea lui de pe pământ ce va fi apoi cu el, că iată, este prea deprins pentru el însuși și prea depărtat de Dumnezeu cu voia sa, iar vremurile sunt nesigure pe tot pământul, dar când Eu văd că nici cu Mine nu vrea creștinul pe deplin, îi este greu cerului pe pământ cu omul când el nu vrea ca în cer pe pământ voia Mea cu el.

Aș vrea să poți, creștine, să-Mi fii ucenic și să înveți aceasta din Scripturi, din propovăduire, din Duhul Meu, Care te înconjoară și te învăluie în duhul înțelegerii cea pentru ucenici. Aș vrea să vrei și tu să-Mi dai lucrare de ucenic s-o am în cer din partea ta, căci smochinul dacă nu dă roade nu rămâne, nu este de folos, nu-și strânge în cer.

Vin din cer pe pământ cu gura plină de cuvânt și de iubire care arde în Ființa Mea, în suflarea Mea. Suflarea gurii Mele a dat viață omului făcut de mâna Mea din pământ și s-a făcut omul ființă vie. E mare putere suflarea gurii Mele cu care suflu peste un popor de atâta vreme, și n-am la număr ucenici lucrători ca să Mă sprijin cu ei împotriva necredinței și a rătăcirii atâtor suflete care nu știu încotro se îndreaptă și cărui stăpân slujesc.

O, e mare nevoie de iubire de Dumnezeu. Iubiți-L pe Domnul din toată inima și cugetul și duhul și sufletul din voi, fiilor care stați la masa poporului cuvântului Meu! Suflu de șaptezeci de ani cu suflarea gurii Mele ca să prindă duh de viață un popor pregătit pentru slava Mea de la sfârșit de timp, dar puțini s-au ales și se aleg pentru statornicie cu iubire fără de capăt pentru mersul cu Mine până la slava Mea văzută, și care dă să se arate și să-Mi descopere Ființa și să suflu Eu cu suflarea gurii Mele înnoirea a toate.

Am grăit în zi de duminică cu suflarea gurii Mele peste pământ și am împărțit duh de viață și M-am scris în carte cu sărbătoarea ucenicilor Mei cei de acum două mii de ani, ucenici ai lui Hristos. Am nume nou în vremea aceasta, și sub acest nume Îmi slăvesc venirea și lucrarea, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, și pace vouă, celor din cetatea cuvântului Meu, pace, fiilor, acum și pururea și în vecii vecilor!

Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2026